

TUHATVUOTINEN VALTAKUNTA

Väinö Hotti

”Ja minä näin tulevan taivaasta alas enkelin, jolla oli syvyyden avain ja suuret kahleet kädessään. Ja hän otti kiinni lohikäärmeen, sen vanhan käärmeen, joka on perkele ja saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi ja heitti hänet syvyyteen ja sulki ja lukitsi sen sinetillä hänen jälkeensä, ettei hän enää kansoja villitsisi, siihen asti kuin ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet; sen jälkeen hänet pitää päästettävän irti vähäksi aikaa. Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka olivat teloitettut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta. Muut kuolleet eivät vironneet eloon, ennenkuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus. Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta” (Ilm.20:1-6).

ERI NÄKEMYKSIÄ TUHATVUOTISESTA VALTAKUNNASTA

ISO RAAMATUN TIETOSANAKIRJA (1975)

1. AMILLENNIALISMI

(kreik. a-, `ei`, ja lat. millennium, `tuhatvuotiskausi, tuhatvuotinen valtakunta`) Juontaa juurensa Augustinuksesta (354-430), joka tulkitsi tuhatvuotisen valtakunnan hengellisesti kirkkoa merkitsevänä. Hän opetti, että tämä valtakunta oli alkanut Kristuksen ensimmäisessä tulemuksessa ja että Kristuksen kirkko oli se valtakunta, jossa pyhät hallitsevat. Kun Ilm. 20:1-5:ssa puhutaan ensimmäisestä ylösnousemuksesta, hän selitti sen kääntymykseksi, jonka kautta ihmiset nousevat uuteen elämään...

Amillennialismi ei siis usko minkäänlaiseen maalliseen Jumalan valtakuntaan kirjaimellisesti...

Saatana on sidottu ”evangeliumin kahleilla”, eikä se voi vapaasti toimia siellä, missä Jumalan sana julistetaan. Me elämme nyt tuhatvuotisessa valtakunnassa – ehkä lähellä sitä aikaa, jolloin saatana jälleen päästetään vankeudestaan. ja se lähtee villitsemään maan kansoja.

2. POSTMILLENNIALISMI

(lat.post. ”jälkeen”) on näkemys, jonka mukaan Kristus tulee vasta tuhatvuotisen valtakunnan jälkeen, maailman lopun yhteydessä. Evangeliumin voittokulku ja kristinuskon tunkeutuminen kaikille yhteiskuntaelämän kaikille alueille luo tuhatvuotisen valtakunnan samoin kuin hapatus hapattaa koko taikinan. Tällä tavoin Kristus perustaa valtakuntansa tänne maan päälle...

Valtakunta on ennen kaikkea hengellistä ja yhteiskunnallista vaikuttamista, joka muuttaa nykymaailman olot. He eivät kuitenkaan näe valtakunnan vielä toteutuneen tähänastisessa kirkkohistoriassa. Valtakunta on edessäpäin.

3. PREMILLENNIALISMI

(lat. prae. 'edellä') tulkitsee tulkitsee tuhatvuotisen valtakunnan kirjaimellisesti. mutta opettaa Kristuksen saapuvan ennen valtakunnan perustamista. Valtakunta ei synny kehittymällä, vaan jumalallisen asioihin puuttumisen kautta. Antikristuksen henki, 1 Jh 4:1 ss., ja laittomuuden salaisuus, 2 Ts 2:7, ovat jo nyt vaikuttamassa, eikä Raamatussa mikään viittaa siihen, että maailma kehittyisi paremmaksi nykyisenä aikakautena. Vasta Herran tulemuksessa saatana sidotaan, ja vasta silloin pyhät hallitsevat Kristuksen kanssa. Ilm.20:n katsotaan kuvaavan yksinkertaisesti ja kirjaimellisesti Kristuksen tulemuksen ja viimeisen tuomion välisellä ajalla voimassa olevaa Jumalan valtakuntaa; käsitystä perustellaan mm. tekstiyhteydellä. Tuhatvuotinen valtakunta ymmärretään ensimmäiseksi - maalliseksi – Jumalan valtakunnan ilmenemismuodoksi, ylimenotilaksi ennen iankaikkista valtakuntaa.

Ammillennialismin vastaisesti painotetaan, että Raamatun profetiat, varsinkin VT:n lupaukset Israelin valtakunnasta voivat täyttyä ainoastaan siten, että Kristus näkyväisesti hallitsee maan päällä...

Pakanain aika tulee päättymään ja Israelin valtakunta perustetaan uudelleen; siksi juutalaiset palaavat lopun aikana jälleen kotimaahansa...

Valtakunta perustetaan Kristuksen saapuessa, jolloin antikristus ja maailmanvallat nujerretaan sekä saatana sidotaan. Silloin koko Juudan kansa kääntyy ja Israelin valtakunta saa täyden laajuutensa. Tapahtuu pyhien ylösnousemus. Vanhurskaat virkoavat eloon ja hallitsevat Kristuksen kanssa – nämä pyhät eivät kuitenkaan palaa takaisin maalliseen elämään: he ovat ylösnousemuksen lapsia ja kuuluvat korkeampaa piiriin.

Maanpäällinen Jumalan valtakunta on oleva vanhurskauden valtakunta ka rauhan valtakunta, jossa kansat eivät enää opettele sotimaan toisiaan vastaan. Luomakunta uudistuu, niin että erämaa kukoistaa kuin puutarha. Raamatun mukaan myös eläinten luonto muuttuu ja ihmiset saavuttavat patriarkkain aikaisen iän, Jes 11:6-8, 65:17 ss.

Tuhatvuotisen valtakunnan aika on suurta evankelioimiskautta, jolloin "maa on oleva täynnä Herran kunnian tuntemusta, niin kuin vedet peittävät meren", Hab 2:14. Kaikki pakanakansat palvelevat Herraa yhdessä Hänen kansansa Israelin kanssa, vrt. Jes 2:3 ss. ym.

Tuhatvuotinen valtakunta ei kuitenkaan merkitse vielä täydellisyyttä. Syntiä on vielä ihmisissä: tarvitaan vain perkeleen villitys, niin se kumpuaa uudelleen esiin. Vasta kun kapina on kukistettu, ilmestyy Jumalan iankaikkinen valtakunta., uudet taivaat ja uusi maa, joissa vanhurskaus asuu.

ISO RAAMATUN TIETOSANAKIRJA (5793 – 5796)

RISTIINNAULITUN RIEMUVOITTO

Erich Sauer 31.12.1898 – 25.2.1959

ANTIKRISTILLINEN MAAILMANJÄRJESTELMÄ

*Raamattu opettaa selvästi, että historian ”päämäärä” ei ole yhtä kuin historian ”tulos”, ettei Jumalan valtakunta pääse valtaan kasvamisen ja kehityksen kautta, vaan vasta maailman tuhoutumisen ja katastrofien kautta. Laittomuus on pääsevä valtaan, monien rakkaus on kylmenevä (Matt.24:12), ja Ihmisen Poika on palatessaan löytävä vain vähän uskoa maan päältä (Luuk.18:8). Raamatun profetoiden ennustama suunta ei ole maailman kristillistäminen aina kulttuurin menestykselliseen kristillistämiseen saakka, vaan maailman vihollisuuden lisääntyminen aina siihen asti, kunnes kristinusko hävitetään kulttuurin toimesta. Sen tähden ei Kristus viivytä tulemistaan, koska maailma ei ole vielä tarpeeksi **kristillinen**, vaan Hän ei tule vielä siksi, että se ei ole vielä kyllin **epäuskoinen** (2 Tim.3:1-5, 2 Piet.3:3, 1 Tim 4:1-3). Jumalan maailmanhallinnassa on pääperiaatteena, että kaikki saavuttaa täyden kypsyytensä niin hyvä kuin myös paha (Matt.13:29,30, Ilm.14:15,18).*

*Jumalan kärsivällisyys johtaa kuitenkin vain pahan sitä ankarampaa tuomioon. ”Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule ennen kuin **luopumus** ensin tapahtuu ja **laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, laiton**, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä” (2 Tess.2:3,4,8).*

Lopunaikoina ei siis tapahdu suinkaan rauhan solmimista, vaan taistelun **huipentuminen**, ei ihmisen kehityksen kirkastumista, vaan sen murtuminen, ei liittoa Jumalan ihmiskerskauksen välillä, vaan maailmanvallan murskaantuminen Jumalan valtakunnan alle (Dan.2;34,34; Ilm.19:11-21).

- Näin Herra vie asiansa voittoon. Historian "loppu" ei ole sen luonnollinen "täyttymys", "kohoava" linja katkeaa äkisti. Taivaaseen asti ulottuva torni kaadetaan taivaasta käsin (1 Moos.11:4,6; Ilm.18).

Ensin tosin kaikki näyttää aivan päinvastaiselta. Sillä kirjoitusten mukaan syntyy kulttuurijärjestelmä, joka näennäisesti täyttää ihmiskunnan vuosituhantisen kaipuun. Tämän järjestelmän huipulla on mahtava valtias, joka on samalla älykkään organisaationsa avulla myös maailmanhallitsija ja maailman autuuttaja (Ilm.13:7b,4;11:10), kansojen neuvonantaja, joka julistaa tuomituiksi kaikki sodanuhkat (1 Tess.5:3), ihmiskunnan organisoija (Ilm.13:16,17), joka tuo järjestyksen kansojen toivottomaan, kaaosmaiseen tilaan. Inhimillisen suuruuden huippuna hänestä tulee suurimman ihastuksen kohde, kaikkien toimintojen pääjohtajana hän saa aikaan rauhan ja varmuuden tunteen (1 Tess.5:3), ja hallitsevana päänä häntä kunnioitetaan jopa jumalana (Ilm.13:3,4,12); 2 Tess. 2:4). Näin hän kohottaa maailmanhengen ja maailmanvallan sen korkeimpaan suuruuteen, ja tämä on oleva maailmankulttuurin suurimman nousun ja loiston aikaa.

Kaikki tämä tapahtuu kuitenkin **ilman Jumalaa**, armo hylätään, luotetaan vain omaan itseensä, kirkastetaan omat voimat ja jumaloidaan ihmisen henkeä (2 Tess.2:4).

Siksi ei Korkeimmalle jää vastauksenvelkaa (Jer.17:5). Hän ei anna kunniaansa kenellekään toiselle, eikä mainettansa yhdellekään tomusta syntyneelle kapinoitsijalle (Jes.42:8). Hän vastaa antikristuksen vaatimukseen lähettämällä oman Kristuksensa (Apt.3:20). Tämä on "tulemuksensa ilmestyksellä" (paruusiensa epifanialla) (2 Tess.2:8), "tulen liekissä" tuhoava sen, jonka tulemus ("paruusia") tapahtui saatana vaikutuksesta, ja kostava niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille (2 Tess.1:8). Näin kulttuurin kohokohta muuttuu historian murhenäytelmän loppunäytökseksi, ja se syytyy liekeiksi maailman iltaruskossa samoin kuin eräs tuomion ennusmerkeistä: "Mene, mene tekel ufarsin": "laskettu, laskettu, vaa'alla punnittu ja köykäiseksi havaittu" (Dan.5:25-25).

Erich Sauer, Ristiinnaulitun riemuvoitto, ss.150-152)

MARTTI LUTHER 1483 - 1546

1. **JUMALA OMPI LINNAMME JA VAHVA TURVA AIVAN,
ON MIEKKAMME JA KILPEMME AJALLA VAARAN, VAIVAN
SE VANHA VAINOOJA, KAVALA, KAUHEA, ON KIIVAS KIUKKUINEN
JA JULMA, HIRMUINEN. VAIN HERRA HÄNET VOITTA.**
2. **ON TURHA OMA VOIMAMME, VÄÄRYYDEN VALTAA VASTAAN.
ME TURMAN VALLAT VOITAMME HERRASSA AINOASTAAN.
HÄN, KRISTUS, KUNINGAS, ON VOITONRUHTINAS, LYÖ JOUKOT
HELVETIN, NE TALLAA JALKOIHIN, JA VOITON MEILLE SAATTA.**
3. **MAAILMA VAIKK` OIS TÄYNNÄNSÄ, PIMEYDEN ENKELEITÄ,
PÄÄLLEMME SYÖSTEN PÄÄNÄNSÄ, HE EIVÄT VOITA MEITÄ.
NE RAIVOTKOHOT VAAN, JA SYÖSKÖÖT KIUKKUAAN, NE SAANEHET
JO ON HERRALTA TUOMION. YKS SANA HEIDÄT KAATAA.**
4. **SE SANA SEISOO VAHVANA, HE EI VOI SITÄ KESTÄÄ.
KUN KANSSAMME ON JUMALA, KEN MEILTÄ VOITON ESTÄÄ.
JOS VEIS HE HENKEMME, OSAMME, ONNEMME, NE HEIDÄN
OLKOHON, VAAN MEIDÄN IÄT ON, JUMALAN VALTAKUNTA.**